

DR. HÉBERGER KÁROLY
1926–1984

Az 1984. október 26-án meghalt dr. Héberger Károlyban a mérnöktársadalom és a műszaki felsőoktatás a „hadtáp” megerősítésére-korszerűsítésére küldött tisztjét, a könyvtár- és tájékoztatás-ügy egyik mérvadó személyiségét, a BME Központi Könyvtára több mint két évtizeden át volt igazgatóját, a TMT pedig gyakorta szerzőjét gyászolja.

A korszerűség embere volt, sőt: a jövő embere. Ennek köszönhetően látta be, élte át a „hadtáp”, a szakirodalom és a rá alapuló tájékoztatás fokozódó fontosságát, és vállalta: izig-vérig azonosul szakmánkkal. Mégpedig tüzetes tanulás árán és korábbi ismereteit e szakma megkövetelte alakzatokba rendezve, ekként hasznosítva.

A bajvívó emberek közé tartozott, szakmánk művelésében és fejlesztésében is ilyennek maradt meg. Gáncstalanul vívott és igen sajátosan. Gáncstalansága, amely egyként volt korrektség „műbe vett” tárgyai és e tárgyakkal kapcsolatba került személyek iránt, szerteágazó írásos-publikált hagyatékából bizonyára hosszú idők múltán is kitetszik. Vívásmódjának emléke illékonyabb: hozzánk kötődik, akik ismertük, akik dolgoztunk vele.

Erről rögzítsünk hát néhány mondatot búcsúzásként, és hogy teljesebben emlékezhessünk rá. Megengedte magának az érzelmekkel telített harcmódot: tudott rögvést megbántódni, megmerevedni, elzárkózni, csodálkozó-értetlen szemmel nézni, ha a helyzet úgy kívánta. S ezáltal sikereket, eredményeket kicsikarni. Korántsem magának és magáért, hanem mindig a gondozására bízott szűkebb-szélesebb szakmai ügy – a BME Központi Könyvtára, a képzés-továbbképzés, a felhasználók képzése, a könyvtár- és tájékoztatásügy társadalmi megbecsültségének növelése – javára. Nemcsak a vállára vette a tennivalókat, a szívét, ha korszerűbben hangzik: egész érzelmvilágát is elvégzésük szolgálatába állította.

Elemi kötelességünk, hogy életművét UAP-állapotban tartsuk: tanuljunk és okoljunk belőle.

A TMT szerkesztősége